

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. februar 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1167
Dok.: LVM40645

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 428 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. januar 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 428 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Under henvisning til henvendelsen om facebookgrupper omdelt på REU alm. del – bilag 188 bedes ministeren redegøre for om man frit kan fremsætte disse påstande på et socialt medie og hvor er grænsen for tilladte ytringer.”

Svar:

I den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, kommenteres en konkret udtalelse på internettet om den muslimske religion.

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke at burde udtale sig om, hvorvidt den facebookgruppe, som henvendelsen vedrører, har udvist forhold, som måtte kunne udgøre en lovovertrædelse.

Justitsministeriet kan dog mere generelt oplyse, at det følger af straffelovens § 140, at den, der offentlig driver spot med eller forhåner noget her i landet lovligt bestående religionssamfunds troslærdomme eller gudsdyrkelse straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Bestemmelsen er begrænset til offentligt fremsat spot eller forhånelse. Beskyttelsesinteressen efter bestemmelsen er den religiøse følelse, men bestemmelsen værner kun denne følelse i det omfang, den knytter sig til religionssamfundenes troslærdomme og gudsdyrkelse i modsætning til f.eks. deres etiske læresætninger og praktiske leveregler.

Herudover kan der henvises til straffelovens § 266 b. Efter bestemmelsen i § 266 b er det strafbart offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds at fremsætte udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 2 år. Det skal ved straffens udmåling i henhold til bestemmelsens stk. 2 betragtes som en særligt skærpende omstændighed, at forholdet har karakter af propagandavirk-somhed.

Om bestemmelsens anvendelsesområde fremgår bl.a. følgende af Vagn Greve m.fl., Kommenteret straffelov, Speciel del (9. omarbejdede udgave, 2008), side 443:

”Udtalelsen skal enten fremsættes offentligt eller – hvis det ikke er tilfældet – ”med forsæt til udbredelse i en videre

kreds". Hvis udtalelsen er rettet mod en enkelt person, og det kun er denne, der hører den, kan der ikke straffes efter § 266 b, men eventuelt efter § 267. Tilsvarende, hvis de øvrige, der hører udtalelsen, er nærtstående personer, således at samtalen fortsat har karakter af at være en privat samtale. "Offentlighed" forudsætter en ubestemt kreds af personer. [...]

Hvis udtalelsen fremsættes med henblik på en senere udbredelse til "en videre kreds", er det tilstrækkeligt for at ifalde strafansvar, at den i første fase er rettet til en enkelt person. Der foreligger ikke nødvendigvis forsæt til udbredelse, selv om den pågældende ved, at der er en journalist til stede (U 2000.1225 V).

Handlingen skal være rettet mod en gruppe på grund af dens race etc., herunder også dens afstamning og religiøse overbevisning. [...]"